

g) Az **ungvári főgymnasium** részéről érkezett:

Ne bántsod az állatot!

— Dícséretet nyert költemény. —

Csűrös Ferenczről, VII. o. t.

Jelige: Excelsior.

Picziny fészeknek lágy ölében
Vidáman zeng a kis madár,
Mig párja élelmet keresve
A rengetegben szerte jár,
Majd visszajő, meg ismét szárnyra kel
Majd párja mellé ülve énekel;
— Merengve állok ott —
A két dal egybe vág:
Ne bántsod az állatot.

S a kis családnak boldogságát
Meg nem zavarja semmi sem,
Mig egy kéz a csupasz fiókát
Ki nem rabolja hirtelen.
A boldog együttlétnek vége van,
A kis pár fel-felrepedes nyugtalan;
A kis madár csipog,
Kérő panasza szól:
Ne bántsod az állatot.

A zöldelő mezőn virágról
Virágra egy kis méhe száll,
Egyikből a másikba búvik,
Kiszedve azt, amit talál.
Munkája közben vígan döngicsél,
Meg-megpihen, majd ismét útra kél;
Leszáll majd itt, majd ott
— Hallgasd csak, mit beszél: —
Ne bántsod az állatot.

Egy kerten át folytatja útját
S nyíló virág kelyhére ül,
Vesztére, mert pajkos fiúnak
Kezébe jut véletlenül.
Ez fogja és a többihez fűzi
S kaczag, a mint a vergődőt űzi,
A mig a kínozott
Kis méh dönögve zúg:
Ne bántsod az állatot.

Homályos éjben, tiszta légben,
Suhan, csapong a denevér,
Az ártó pille-serget űzi
A félmadár: a böregér.
A fák között, a ház felett,
Majd itt, majd ott surran, lebeg.
Mit szárnya okozott,
Hallgasd a susogást:
Ne bántsod az állatot.

De im! egyszerre háló-bogba
Ütődik és ott fennakad
S a gyenge állat vergődésén
Kaczag s örül a durva had,
Durván a hálóból veszi
S az ajtóféltre szegezi;
— Szárnyán a szeg kopog —
Fájdalmasan sívít:
Ne bántsod az állatot.

Ilyen pedig hány történik meg
Leírni itt nem volna hely;
Miért is az igazságérzet,
A műveltség és a jó szív, mely
A hasznót hálával veszi,
Mind-mind kötelmeddé teszi:
A hol csak láthatod,
Ily durva kínzástól
Megvédd az állatot!